

steren har givet sit Minde til, at den ny Udgift for Statskassen bliver føjet ind paa vort Budget. Jeg tror ikke, man er berettiget til at nævne i denne Forbindelse, at der tidligere har været Forslag, saaledes som den ærede Ordfører for Ændringsforslagsstillerne har anført, om et større Bidrag. Jeg tror ikke, at man særlig fra Købstædernes Side skulde minde om denne Sag. Det var Forslag, som ingenlunde vare gunstige for de Interesser, som det ærede Medlem og jeg ere fælles om at varetage. Men dertil kommer en Betragtning, som har foranlediget mig ganske særlig til at tage Ordet. Jeg tror, at Ordføreren for Ændringsforslagsstillerne vil udtale sin Enighed med mig i, at vi med dette Forslag ikke have løst Arbejdsløshedsspørgsmaalet, og at vi ingenlunde ville løse det, selv om det Statsbidrag, hvormed der her er Tale, bliver forhøjet fra $\frac{1}{4}$ til ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Ikke blot fra socialdemokratisk Side, men sikkert ogsaa fra Venstres Side, er der en dyb Erkendelse af, at Arbejdsløshedspørgsmaalet kræver Overvejelser og vil kræve Foranstaltninger af en helt anden Art end foreskrevet i dette Lovforslag. Under disse Omstændigheder vilde det forekomme mig saare uforstandigt allerede paa nærværende Tidspunkt at gaa til en betydeligere Udgift end den, der er Tale om i nærværende Lovforslag. Vi ere ganske sikre paa, og derom er det ærede Medlem, der talte saa varmt og smukt for Lovforslagets Tendens, enig med mig, at ogsaa dette Lovforslag, saaledes som det nu er, vil kunne gøre Gavn, saare megen Gavn. Men under disse Omstændigheder forekommer det mig ikke forstandigt at ville prøve paa ved at forhøje den Udgift, som dette Lovforslag vil medføre for Statskassen, ikke alene at spænde Ben for dette Lovforslag, men end mere at lægge afgørende Hindringer i Vejen for Lovgivning paa andre Omraader, som sikkert ogsaa ville interessere den Side, det ærede Medlem repræsenterer. Jeg anbefaler derfor at stemme mod de Ændringsforslag, hvormed der her er Tale.

J. Nielsen: Da jeg forleden Dag fremdrog dette Tilfælde med den 21-aarige Tømmersvend fra Aarhus, vi havde faaet ind til vor Kommune, var det det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe), som selv gav mig Anledning dertil, idet han beklagede, at de fri Fattiggassers Bestyrelser netop undlod at hjælpe de træn-

gende, som ikke vare forsørgelsesberettigede i vedkommende Kommune. Om Hjælpen var afslaaet af Bestyrelsen, nævnte jeg ikke et Ord om, thi derom vidste jeg ikke Spor af Besked. Jeg nævnte kun det nøgne Faktum, at vi havde faaet en saadan 21-aarig Tømmersvend fra Aarhus Kommune, som de der inde i Stedet for at yde lidt privat Hjælp havde sat ind paa det offentlige Fattigvæsen, og for hvem vi maatte betale 40 Kr., tror jeg, for 3 Dages Ophold der paa Aarhus Fattigvæsen. Hvad det angaar, om de fri Fattiggasser skulde hjælpe de 21-aarige unge Mennesker eller lade dem gaa ind under det offentlige Fattigvæsen i den Alder, saa bruge vi oppe hos os at hjælpe dem, der trænge, naar de ere værdig trængende, hvad enten de ere unge eller gamle. Skulde vi tage dem under det offentlige Fattigvæsen fra 21 Aars Alderen, er jeg bange for, at det vilde blive overfyldt med Fattiglemmer. For øvrigt kan jeg oplyse, at den unge Mand ikke er forfalden, hverken til det ene eller til det andet, hverken til Drik eller til andre Udsvævelser. Han er i det hele taget, saa vidt jeg kan skønne, et respektabelt ungt Menneske, men han har gaaet arbejdsløs i Aarhus i flere Maaneder.

Sabroe: Det ærede Medlem, der nu satte sig, indrømmede jo, at han ikke vidste Spor af Besked om, hvorvidt denne 21-aarige Tømrer havde anmodet om Hjælp af de fri Fattiggasser. Men naar det ærede Medlem indrømmer, at han ikke vidste Besked herom, forekommer det mig, at han havde gjort rettest i ikke at fremdrage dette Eksempel som Vidnesbyrd om, at de fri Fattiggasser i Aarhus, i hvis Bestyrelse der delvis sidder Venstremænd og Socialdemokrater, skulde optræde paa en saadan Maade, at det i Virkeligheden var i Strid med Reglementerne for de fri Fattiggassers Styrelsesmaade. Hvad nu denne 21-aarige Tømmersvend angaar, da kender jeg ham, som sagt, ikke, jeg ved ikke, om han er i nogen som helst Grad forfalden, eller hvor hæderlig han er. Men jeg vil blot sige dette, at de fri Fattiggasser rimeligvis allerede i Begyndelsen af Aaret vilde komme til Bunden af deres Kasse, hvis de skulde til at hjælpe ganske unge ugifte Folk, som i Sommerens Løb have haft stadigt og nogenlunde vellønnet Arbejde. Jeg begriber overhovedet ikke det Eksempel, det ærede Medlem her har fremdraget. Jeg kan kun forstaa det som et noget malplaceret Forsøg paa at søge at